

Végre a hőn ohajtott Szabadság napja ránk virradt!

Magyarok! Testvérek!

Nem áll módunkban a nyomdát, a sajtót igénybevenni: de nem is szükséges az nekünk.

Ahogy a magyar szabadságharcosok fegyverének visszhangja betöltötte az Egész Világot, úgy a mi szavunkat is meghalljátok.

Mi, /az ez évben Szovjet Fogságból hazatértek szólunk/ a Kremli kiszolgálók jóvoltából: csak ez év április 2-án és június 2-án térhettünk haza: katonák és politikai foglyok. A régi terror rendszer eltitkolta, hogy még mindig /10-12 év után is léteztek, kik a paradicsom fekete kenyerét ették/ Kik: Vorkután, Intán, Karagandában, Kalimán vagy Krasznojárszkban sánylódtak, a szén, ólom és arany bányák mélyén.

Senkisé nem tudta, vagy nem merete tudni azt! Senkisé nem gondolta, hogy fiaitok csalán, vagy "Iváncsáj" lávában építették a szocializmust. Senkisé nem merete gondolni, hogy 1953. augusztus 30-án a hatalmas Birodalom 25-30 milliót számláló foglyai fegyvertelenül is felmentek lázadni a zsarnokság és önkény ellen, amennyek - csagy egy lágerben: 82 halálos áldozata volt.

Fegyvertelenül, de érdemes volt, ha nem is sokat: mégis engedtek a rabtartók. Hát most miért ne lenne érdemes? Akkor, amikor az egész világ mellettünk áll, akkor ne lenne érdemes? Amikor a látható eredmények színtében mutatkoznak, akkor ne küzdenénk?

Igen! Mi veletek vagyunk és küzdöttünk első naptól kezdve soraitokban és küzdeni fogunk utolsó leheletünkig a szent magyar Szabadságért.

Jobb fegyverrel a kézben meghalni, mint gyáván, egy zsarnok klikk rendszer által adott - állítólagos - szabadságban élni.

Veletek együtt fogunk örködni a kivivott Szabadságunk felett. Harcoltunk és harcolunk tovább ha kell, de meg nem alkuszunk soha.

Bizzatok Kovács Bélában, aki tagja a Forradalmi Kormányának és aki velünk együtt végig járta a már fentemlített helyek kálváriás utjait. Őt, mi ismerjük és ismeri az egész Magyar Nép is. Ahol kell mindenütt ott leszünk: az ez évben hazatért hadi- és politikai foglyok közössége.

ÉLJEN A SZENT MAGYAR

SZABADSÁG!

